

เชียงใหม่ : เมืองในหมอกควัน

ทุกแห่ง นอกบ้าน-อาคาร ในบ้าน อาคาร ไม่มีที่โหนและเว้นหลีกหนีได้ นอกจากอพยพหนีไปอยู่ภาคอื่น หรือไปต่างประเทศ

นี่คือวิกฤติล่าสุดที่เกิดขึ้นในเมืองเชียงใหม่ ทั้งทั้งจังหวัดเชียงใหม่ และทั่วทั้งภาคเหนือตอนบน ไม่มีใครเลยแม้แต่คนเดียว ในดินแดนแห่งนี้ที่หลุดรอดจากภัยพิภพแล้ว ทุกคนสูดควันพิษ ผุ่นละอียดที่มองไม่เห็นเข้าไปแล้ว ในอัตราที่แตกต่างกันไม่มากนัก

คนที่อยู่ในตัวอาคารตลอดเวลา และคนที่สวมหน้ากากอนามัยอาจจะรับควันพิษ ผุ่นละอียดเข้าไปน้อยกว่าหน่อย

แม่น้ำปิงเปรียบเทียบกับเดือนกุมภาพันธ์ 2549 และ มีนาคม 2550 เมื่อเชียงใหม่ถูกอยู่ภายใต้หมอกควัน. ภาพโดย อนันต์ ก้าวแล้ว

นี่คือปัญหาสิ่งแวดล้อมวิกฤติที่เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ต่อจากภัยน้ำท่วมอันเป็นปัญหาใหญ่ของเมืองเชียงใหม่ในช่วง 2 ปีที่แล้ว และครั้งนี้คือ วิกฤติมลพิษทางอากาศ

บอกเราว่า โลกต่อไปนี่จะเป็นโลกที่เต็มไปด้วยปัญหาลึกลับ ลึกลับ ลึกลับ จากน้ำท่วม เป็นภัยแล้ง จากฝุ่นควันพิษ จะเมื่อไรเป็นปัญหาต่อไป

ขณะที่เขียนบทความนี้ (ปลายของวันที่ 14 มีนาคม) ผุ่นละอียดขนาดเล็กที่มองด้วยตาเปล่าไม่เห็น ซึ่งมีขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน (1 ไมครอน เท่ากับ 1 ใน 1,000 ของขนาดเส้นผม) มีค่าเฉลี่ยสูงถึง 383 ไมโครกรัม ต่อลูกบาศก์เมตร ในตัวเมืองเชียงใหม่ ขณะที่ค่ามาตรฐานไม่ควรสูงกว่า 120 ไมโครกรัมและตัวเมืองเชียงใหม่ต้องเผชิญกับปัญหาผุ่นละอียดที่มีปริมาณเกินกว่ามาตรฐานมาแล้วเกิน 2 สัปดาห์ติดต่อกัน

และยังไม่มีใคร ยังไม่มีหน่วยงานไหนเลยที่ตอบได้ว่าหน่วยงานนี้จะทำเรื่องอีกเท่าใด หรือเมื่อไรที่ท้องฟ้าเหนือเมืองเชียงใหม่จะแจ่มใส มีอากาศสดชื่นให้พวกเราได้หายใจกันอย่างสงบ

หรือว่าวันนี้ จะไม่มีอีกแล้ว หรือว่าเราจะต้องซุกตัวอยู่ในหุบเขาหนี ภัยใจเอาฝุ่นควันขนาดจิ๋วนี้เข้าไปทุกซอกซอกๆ แล้วก็นอนหลับไปเรื่อยๆ แล้วก็ล้มลงที่ละคนๆ

ใครเลยจะคิดว่า นี่หรือเมืองเชียงใหม่ - สวรรค์เวียงพิงค์ ในยามที่อ้อมอ้อมของหุบเขาที่รายล้อมทุกทิศ จากฝนตกหนัก น้ำท่วม 4 ครั้งในปี 2548 มาเป็นน้ำท่วมใหญ่ 2 ครั้งในปี 2549 และบัดนี้ ต้นปี 2550 ทั้งทั้งเมือง ทั้งทั้งจังหวัด และทั่วทั้งภาคเหนือ

เราแทบจะต้องปิดจมูกคุยกัน หรือไม่อยากออกไปไหนเลย เห็นใจคนที่ต้องทำงานนอกอาคารตลอดวัน เห็นใจคนที่จัดการขนถ่าย โดยเฉพะคนที่ทำงานด้านติดต่อ ส่งของ และ

เห็นใจพ่อค้าแม่ค้าที่ขายของอยู่นอกตัวอาคาร มนุษย์เกิดมาต้องหายใจทุกขณะ ไม่มียามไหนที่ต้องหยุดหายใจได้

แล้วในยามนี้ เราจะเหลืออะไรอีก

4. ถ้าชีวิตนี้ยังมีความหวัง ขอได้ไหม ให้เราได้มาช่วยกันเปลี่ยนวิกฤตินี้ให้เป็นโอกาส สรุปรบเรียนที่ผ่านมา ว่าจะไม่ทำในสิ่งที่ไม่สมควรทำกันอีก

เราจะไม่เอาไปไม่ กิ่งไม้ แกะขยะ แผดุงพลาสติก แก้ว แก้ว หนัใครแก๊งจะรีบไปบอกเจ้าหน้าที่ให้รับจดแจ้ง การ รับผิดชอบไปช่วยกันดับไฟไหม้

จะไม่ปล่อยให้ทรัพย์สินของเราหรือของใครพ่นควันดำ ปลอ่ยควันพิษ จะไม่สร้างปราสาทมาเพื่อแสดงความคารวะ เพราะมีวิธีการมากมายในการแสดงความคารวะแต่ผู้วายชนม์ โดยไม่ต้องเผออะไรให้สิ้นเปลืองงบประมาณ และสร้างปัญหาให้แก่ชุมชนของเรา จะเร่งปรับปรุงป่าช้าบ้านเราทุกอันล่าหลัง ต้องแยกพกล้างแจ้ง บงา ที่มีอย่าเพิ่งสร้างอาคาร หรือทำป้ายขนาดใหญ่ ดูแลรักษาป่าด และจอมของเรและที่ห้องของเราให้ดีกว่ากัน

จะไม่ปล่อยให้ใครไฟให้ลอยเต็มท้องฟ้า หรือจุดประทัด หรือจุดพลุไฟ ไม่ว่างานรื่น งานวันเกิด งานกีฬา งานสมรส งานอาลัย หรืองานไหนๆ

หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องจะสรุปรบเรียนอย่างไรบ้าง ว่าที่ผ่านมาได้ทำอะไรกัน

คนเชียงใหม่กลุ่มหนึ่งเดินทางเข้าพบผู้ว่า เมื่อปลายปีที่แล้ว และได้บอกไปว่าปัญหาหมอกควันทางอากาศจะเป็นปัญหาใหญ่ ขอให้ดำเนินการ และคนที่อาสาไปเป็นนายก อบจ. นายก อบต. และนายกเทศมนตรีทั้งหลาย

เราจะทำอย่างไรให้วิกฤติ กลายเป็นโอกาส ให้วิกฤตินี้กลายเป็นโรงเรียนให้ทุกคน คนในเชียงใหม่และภาคเหนือตอนบน ได้เรียนรู้พิษภัยของฝุ่นควัน และสาเหตุแต่ละด้าน และเร่งลง

มือหาทางแก้ไขปัญหาโดยตัวคนที่สุด ไม่ใช่เน้นรอฝนเทียม หรือรอให้ปริมาณผุ่นละอียดขนาดเล็กได้ระดับไปจนถึง 300 ไมโครกรัมแล้วค่อยคิดจะลงมือทำงาน

ผู้นำทุกระดับควรเร่งทำงานตามความรับผิดชอบและบทบาทของตน ใครที่คิดว่าตนเองไม่มีความเหมาะสม หรือคิดว่าปัญหารุนแรงยังไม่หนักหนาสาหัส ก็ควรรีบลาออก แล้วย้ายไปอยู่ภาคอื่นเสีย

สำหรับภาคธุรกิจ โดยเฉพาะคนที่คิดถึงแต่เงิน งามเพื่อตั้งตูดนักท่องเที่ยวนั้นๆ ถ้ามจริงๆ ถေး บ้านเมืองที่อยู่ในหมอกควัน ดอยสุเทพหายไปนานกว่า 2 สัปดาห์แล้ว อย่างนี้หรือครับที่จะมีใครคิดมาเยือนเมืองแบบนี้

เห็นหรือยังว่า การปล่อยให้ภาคการเมืองล่าหลัง ไม่เป็นผู้นำในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเมือง ไม่เข้มแข็งเป็นกองหน้าในการป้องกันปัญหาแต่เนิ่นๆ ปลอ่ยให้ภาคราชการทำงานเช้าชามเย็นชาม เกียรรัก แล้วผลเป็นอย่างไร

การเมืองสุกงอมแล้ว มัวแต่แย่งชิงอำนาจ การบริหารเย็นชามเช้าชาม ผลเป็นอย่างไร ได้สิ่งกึ่งหรือยัง

ส่วนประชาชน นี่ก็เวลาแห่งการเรียนรู้ การบทวนสติปัญญาความรู้ของเรา เรียนรู้ที่จะอยู่กับหุบเขาแห่งนี้ในสถานการณ์ใหม่ๆ โลกใหม่ที่เต็มไปด้วยการโศกเศร้า มองมาให้กับโรค แข่งกันซื้อ แข่งกันใช้สอย แล้วผลเป็นอย่างไร เห็นกันหรือยังว่าปัญหาลึกลับสิ่งแวดล้อมจะมีความสำคัญมากขึ้นๆ ทุกขณะ และสามารถก่อกองอันตรายได้ทุกเมื่อ

หมดเวลาแล้วที่จะพูดถึงความรุ่งโรจน์และงดงามในอดีต โดยยึดติดอยู่กับการใช้ชีวิตแบบกิน-จ่าย-เผา-เผา ไปรับๆ โดยไม่สนใจผลกระทบที่จะตามมา

โลกวันนี้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว เฉพะหน้าในขณะนี้ เรากำลังเผชิญภาวะวิกฤติร่วมกัน ทุกหน้าที่เราสุดสมผุ่นควันเข้าๆ ไป เขียนไว้ให้อ่านกันวันนี้ โดยที่ไม่รู้ว่าคำวินิจฉัยนี้ พิสูจน์แล้วและมัน ชีวิตของเราทั้งหลายจะเป็นอย่างไร

วารสารฮิสคูล

วารสารจากโรงเรียนการศึกษา

สาระและบันเทิงเพื่อครูรุ่นใหม่ของคุณ

จากปัทมศึกษา

hischool

EDUCATION NEWSPAPER

www.Hischoolweb.com

ติดต่อลงโฆษณา 053-894-852, 081-530-3019(คุณทอง), 081-764-5617(คุณแดงใจ)